

אזהרה חמורה!

שמעו אליי רודפי צדק, מבקשי ה'!

יצאנו בכרוז זה להזכיר ולהזהיר על דבר המכשול הגדול והעוון החמור התלוי בפתח ביתנו, והוא: עשיית התורה קרדום לחפור בה, והטלת עול הפרנסה על הציבור.

ידועים וברורים דברי רבותינו זכרונם לברכה, אשר זעקו מנהמת לבם נגד הפיכת דברי ה' חיים למקור סיפוק ממון ופרנסה. וכך שנינו במסכת אבות (ד, ה):

"כל הנהנה מדברי תורה - נוטל חייו מן העולם"

עיקרי האיסור והאזהרה:

★ **ביזוי כבוד התורה:** כל המפרנס עצמו מדברי תורה, הרי זה מחלל את השם, מכבה מאור הדת, ומבזה את התורה הקדושה בעיני ההמון.

★ **איסור ההנאה מהקדש:** התורה היא קודש קודשים, ואין לאדם להפוך אותה לכלי לקבלת טובות הנאה.

★ **חובת היגיעה והמלאכה:** על כל תלמיד חכם לאהוב את המלאכה, לשנוא את הרבנות — כדרך שנהגו התנאים והאמוראים שהיו סנדלרים, נפחים וחרשים, ולא השתמשו בה ככלי לקבלת טובות הנאה. האמינו באמת לשם האמת.

★ **עוון ההישענות על הציבור:** אסור לו לאדם להשליך יהבו ופרנסתו על הקופה הציבורית ולחיות מן הצדקה כאשר יש בידו כוח לעבוד. מוטב לאדם שבגדיו יהיו בגדי חול בשבת ואל יאמר 'תלמיד חכם אני, פרנסוני'. ובכך ציוו חכמים.

על כן, באנו להודיע ולעורר:

כל מי שיש בידו כוח ויכולת, יצא ויבקש לו מלאכה נקייה וישרת בה את ביתו, ילחם כנגד הרבנות השכירה ולא יתפתה לעצות היצר לחיות על חשבון הכלל, והימנע מלחלל שם שמיים.

והשומע לנו יזכה לברכה, יציל את עצמו מכרת, ויזכה לנחול בדרכה של תורה באמת!

כדכתיב: אֲשֶׁרִי כָּל יָרָא ה' הִחֲלִיף בְּדַרְכָּיו. יָגִיעַ כַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ — אֲשֶׁרִיךָ בַּעֲלֹם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לַעֲלֹם הַבָּא, שְׁכֻלֹּךְ טוֹב.

לעיון מעמיק בהתר החמור להתפרנס מאמונה חפשו: "אמונה זה לא עסק" או לחלופין סרקו:

